

Volivci kamniške občine!
**V nedeljo, 13. aprila,
 glasujemo vsi!**

Pred nami je spet pomemben dogodek v našem samoupravnem življenju — splošne volitve novih skupščin, ki bodo v prihodnje vsaka štiri leta. Tokrat bomo volili vse odbornike in poslance občinske, republiške in zvezne skupščine. Zato je zdaj prilika, da izberemo v ta predstavniška telesa ljudi, ki bodo kos obsežnim nalogam, ki jih nakazuje naš bodoči razvoj, ljudi, ki se bodo zavedali odgovornosti do svojih volivcev.

Izredno zavzeta in plodna razprava o odborniških in poslanskih kandidatih v naši občini je pokazala, da nam ni vseeno, kdo bo zastopal krajevno skupnost oz. volivce v občinski skupščini in volivce kamniške občine v republiški ter zvezni skupščini.

V NEDELJO 13. APRILA BOMO VOLILI ODBORNIKE OBČINSKEGA ZBORA TER POSLANCA REPUBLIŠKEGA ZBORA IN DRUŽBENO POLITIČNEGA ZBORA ZVEZNE SKUPŠČINE.

Volitve bodo na vseh običajnih voliščih v občini.

Odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine bomo izvolili v delovnih organizacijah že 9. aprila.

S čimvečjo udeležbo na volitvah bomo potrdili programska izhodišča Socialistične zveze, ki so podlaga za programe bodočih skupščin.

Glasujemo za kandidate, ki bodo z dejanji pomagali uresničevati prejete programe in ki bodo ob tem vselej in povsod prisluhnili mnenju občanov in delovnih ljudi!

Glasujmo za hitrejši razvoj kamniške občine, Slovenije in Jugoslavije.

Občinska konferenca SZDL
 Kamnik

KAMNIŠKI

OBČAN

GLASILO SZDL
 OBČINE KAMNIK

LETO VIII/1969 — št. 3
 MAREC — CENA 50 S din

**Predstavljamo vam kandidate
 za republiške poslance**

Republiški zbor

JOŽE STEH se je rodil 28. julija 1933 v St. Pavlu pri Grosupljem. Po končani osnovni šoli se je leta 1949 začel učiti kot mizarški vajenec v »Stolu«, vpisal pa se je tudi na srednjo ekonomsko šolo in jo uspešno končal. Leta 1964 je diplomiral na visoki šoli za politične vede v Ljubljani. Vseskozi je družbeno aktiven. Bil je član predsedstva CK ZMS, od leta 1964 je sekretar komiteja občinske konference ZK Kamnik.

Na več kongresih zveze komunistov je bilo slišati zahteve, da naj bi od besed prešli k dejanjem oziroma delu. Katere neposredne naloge čakajo občinsko konferenco ZK Kamnik po devetem kongresu ZKJ?

»Mislim, da moramo pri svojih nalogah slediti zelo konkretnim razpravam tako na republiškem kot zveznem kongresu. Zato bomo morali v prihodnje posvetiti vse moči uveljavljanju samoupravnega mehanizma, vključevanju članov zveze komunistov v samoupravljanje, sploh pa moramo kongresne dokumente v svojih akcijskih programih čimbolj aktualizirati. Poleg tega moramo začeto akcijo vključevanja mladih v zvezo komunistov smatrati kot stalno obliko dela z mladimi. Mislim, da imamo komunisti dovolj širok maneverski prostor za uresničevanje idejne vloge ZK prav v organih samoupravljanja,

družbenopolitičnih organizacijah in v krajevnih organizacijah.

FRANC SVETELJ je bil rojen 10. marca 1933 v Podgorju pri Kamniku. Diplomiral je na tehniški srednji šoli in je bil od 1951 do 1961 zaposlen v tovarni Stol. Kasneje je bil sekretar organizacijsko kadrovske komisije pri okrajnem odboru SZDL Ljubljana in do leta 1967 šef informativne službe pri glavnem odboru SZDL Slovenije. Od leta 1967 je sekretar izvršnega odbora občinske konference SZDL Kamnik in poslanec organizacijsko političnega zbora republiške skupščine.

Kaj sodite o letošnjih predvolilnih pripravah in kakšno vlogo je pri tem odigrala SZDL?

»Za sedanje predvolilne priprave so značilne naslednje ugotovitve — na kandidacijskih konferencah so ljudje zelo zavzeto in temeljito preučili vse kandidate za odbornike. Večkrat so tudi poudarili, da bi morali biti med odborniki in poslanci tesnejši stiki, čeprav je v zadnjem času ta oblika precej razvita. V Kamniku sta uspešno delovala klub odbornikov in sekcija republiških poslancev, ki bosta v prihodnjem mandatnem obdobju omenjeno sodelovanje z volivci in občani še poglobila. Tako so nekateri predlagali, da bi se občani enkrat tedensko pogovarjali z odbornikom ali republiškim poslancem. Podobne predloge imajo tudi kamniški mladinci, ki bodo v svojem mladinskem klubu enkrat tedensko prirejali raz-

govore z najpomembnejšimi predstavniki občinske skupščine kot tudi z republiški poslanci. Socialistična zveza bo še naprej nadaljevala z vsemi čistimi oblikami dela z občani, ki so se že doslej pokazale kot uspešne. To so javne tribune, sekcije, v kratkem pa lahko pričakujemo tudi ustanovitev sekcije za kmetijstvo, kjer bi se pogovarjali o davčni politiki, olajšavah za kmetijske proizvajalce in o možnostih za razvoj kmetijstva nasploh.«

Gospodarski zbor

STANE SIMSIČ se je rodil 18. aprila 1927 v Lazah pri Logatcu. Do leta 1942 je obiskoval meščansko šolo na Rakeku, po osvoboditvi pa je končal ekonomsko srednjo šolo in kasneje diplomiral na visoki šoli za politične vede v Ljubljani. Ze vrsto let aktivno sodeluje v družbenopolitičnih organizacijah. Sedaj je direktor tovarne usnja v Kamniku, pred dvema letoma pa je bil izvoljen za poslanca gospodarskega zbora republiške skupščine, kjer je član več odborov in zakonodajne pravne komisije.

Ali nam lahko v nekaj besedah opišete kamniško gospodarstvo?

»Medtem ko smo pred dvema letoma oziroma letom in pol ugotavljali, da je bilo kamniško gospodarstvo delno v krizi, pa so današnji rezultati precej obetajoči. Razloge za takratno krizo nekaterih kamniških delovnih organizacij je treba iskati v tem, ker niso imele dovolj proučenih razvojnih načrtov,

(Nadalj. na 2. str.)

**Kandidati za poslance
 zvezne skupščine**

Na medobčinski kandidacijski konferenci v Kranju 11. marca 1969 so bili izvoljeni za zvezne poslanske kandidate naslednji tovariši:

— Družbeno-politični zbor:

1. Breclj dr. Marijan, roj. 1910, pravnik, podpredsednik zvezne skupščine

— gospodarski zbor:

1. Braniselj Franc, roj. 1917, višja šola ekonomske smeri, direktor LTH Skofja Loka
 2. Sever Franc, roj. 1923, ekonomist, direktor Aerodrom Ljubljana-Pula

— prosvetno-kulturni zbor:

1. Bem Ferdo, roj. 1925, visoka šola, direktor Zavoda za prosvetno-pedagoško službo v Kranju
 2. Miklavčič Tone, roj. 1932, profesor, Višja šola za organizacijo dela Kranj

— socialno-zdravstveni zbor:

1. Rot Srečko, roj. 1924, učitelj, direktor Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik
 2. Božič Stane, roj. 1929, visoka šola za politične vede, predsednik Občinskega sindikalnega sveta Kranj
 3. Pevc dr. Janez, roj. 1924, zdravnik v Inštitutu za TBC na Golniku.

Poslanca družbeno-političnega zbora bodo volili volivci neposredno 13. aprila, poslance ostalih zborov pa bodo volile občinske skupščine gorenjskih občin 23. aprila.

Predstavljamo vam kandidate za republiške poslance

(Nadalj. s 1. str.)

deloma pa tudi v neustrezni kadrovske strukturi zaposlenih, zlasti vodilnega osebja. V lanskem letu pa je kamniško gospodarstvo kljub precejšnji zastarelosti svoje strojne opreme doseglo lepe uspehe, saj je preseglo republiško poprečje tako po narodnem dohodku kot po izvozu. Vse več je čutili potrebo povezovanja z zunanjim tržiščem, ker le tu obstajajo možnosti za obstanek. Kamniške delovne organizacije v zadnjem času vse bolj poudarjajo teamsko delo, ker menijo, da je uspeh odvisen od dobrih, strokovno usposobljenih kadrov. Zaradi zastarelosti strojne opreme je v zadnjih letih vse več vlaganj v modernizacijo proizvodnje, kajti brez dodatnih investicij za modernizacijo ni več mogoče uspešno poslovati. Pomembna ugotovitev je tudi v tem, da je med občinsko skupščino Kamnik in kamniškimi delovnimi organizacijami čutili izredno tesno sodelovanje. To zlasti velja za obravnavanje položaja nekaterih delovnih organizacij na več sejah zbora delovnih skupnosti kamniške občinske skupščine.

DANILO CERKVENIK, rojen 29. XII. 1927, direktor trgovskega podjetja »Kočna« Kamnik, sodeloval v NOB, diplomiral na Višji upravni šoli v Ljubljani, aktivni družbeno-politični delavec.

Kaj bi želeli uresničiti, če bi bili izvoljeni za poslance gospodarskega zbora skupščine SRS?

»Med drugim si bom prizadeval, da bodo terciarne dejavnosti dobile pomembnejše mesto v slovenskem gospodarskem sistemu, kot ga imajo sedaj. Politiko prometnega davka urejajo predpisi zveze, republike in občin. Z reformo smo zajemanje prometnega davka prenesli v trgovino. Sistem je kompliciran, obračunavanje pa zamudno in silno drago. Drago je namreč za trgovske delovne organizacije, saj jim stroškov nihče ne povrne. Če izločimo obdavčenje storitev in upoštevamo le obdavčenje prometa blaga na drobno, to

je proizvodov, je zamje okoli 83 tarifnih postavk. Pri tem je največja pestrost v obdavčenju alkoholnih pijač in tobaknih izdelkov. Zato se bom zavzemal, da se zmanjša število tarifnih postavk in davčnih stopenj oziroma, da se to racionalizira. Na območju republike pa bi morali doseči enotnost davčnih stopenj občinskega prometnega davka.«

Prosvetno-kulturni zbor

VINKO DOBNIKAR, rojen 26. januarja 1916 na Ježici pri Ljubljani. Zaradi napredne usmerjenosti je moral na svoje prvo učiteljsko mesto v Makedonijo. Kasneje je poučeval še v Prekmurju, po osvoboditvi pa na Dolenjskem in v Stranjah. Je dolgoletni aktivni družbeni delavec. Zadnji dve leti je poslanec prosvetno-kulturnega zbora republiške skupščine in predsednik občinskega sindikalnega sveta.

Kako ocenjujete rezultate prizadevanj slovenske skupščine in slovenske družbe v celoti za razvoj šolstva

Naj navedem nekaj bistvenih rešitev s tega področja: Sprejeli smo srednjeročni program razvoja šolstva v republiki, ki zahteva zagotovitev prepotrebni materialnih pogojev in izenačenje povprečja osebnih dohodkov prosvetnih delavcev z enakovrednimi kadri v gospodarstvu.

Pri tem je prosvetno-kulturni zbor postavil zahtevo po izboljšanju kadrovske strukture, vključujoč ustrezajočo stopnjo izobrazbe in trajno dopolnjevanje znanja prosvetnih delavcev na delovnem mestu.

Med izredno važne rešitve štejem trajni napor prosvetno-kulturnega zbora in skupščine SRS za povečanje šolskih prostorov ali bolje povedano, za pridobitev novih. V letih 1956 do 1970 je bila planirana za vso Slovenijo izgradnja 280.000 m² osnovnošolskih prostorov; do sedaj je zgrajenih 100.000 m². Sedaj teče akcija »100 šol ob 100-letnici osemletne šolske obveznosti v Sloveniji — 1869—1969.«

Odras dejavnosti prosvetno-kulturnega zbora na po-

dročju šolstva najdemo tudi v naši občini.

Lani izvoljena skupščina temeljne izobraževalne skupnosti v Kamniku ni le razdeljevalec finančnih sredstev vzgojno izobraževalnim in varstvenim ustanovam, ampak je tudi med enakovrednimi samoupravnimi organizacijami, ki oblikujejo politiko vzgoje, izobraževanja in varstva. Ta skupnost je v začetku letošnjega leta na pobudo občinskega sindikalnega sveta sklenila z občinsko skupščino na podlagi umeteljskih meril družbeni dogovor za financiranje osnovnih šol, otroškega vrtca, glasbene šole, delavske univerze in drugih.

Ing ALBERT CEBULJ, rojen 25. marca 1918 v Glarusu, profesor in prodekan Fakultete za elektrotehniko v Ljubljani, aktiven prosvetno-kulturni delavec v Kamniku, leta 1965 prejel nagrado Sklada Borisa Kidriča, objavil veliko znanstveno-strokovnih del in del s področja organizacije šolstva.

Današnja slovenska družba se vsaj po besedah oziroma po zapisih v časopisih in drugih informativnih sredstvih izredno intenzivno ukvarja z znanostjo. Kakšni so rezultati?

»V zadnjih dveh desetletjih je znanost po svetu v izrednem razvoju. Razdrobljenost naših znanstveno raziskovalnih in razvojnih institucij, zakoreninjenost mnenja, da naj bodo fakultete predvsem pedagoške ustanove in skromna sredstva za vse te institucije, so vzbudile upravičen strah, da bomo kljub idealizmu znanstvenih delavcev izgubili korak s svetovno znanostjo. Izgleda, da gremo po številnih nihanjih, preizkušanjih in reformah končno v pozitivno smer.

Znanost in kultura majhnega naroda sta izredno dragi. Zato bi morali pri nas gojiti znanost na fundamentalnih področjih samo tam, kjer imamo izredno močne ljudi ali na področjih, ki zadevajo izključno naš narod. Na drugih področjih bi morali biti znanstveni navori močno usmerjeni v aplikativno smer in naj bi čim več služili našemu gospodarstvu.

Utrjevati bo treba celotni sistem šolstva, od osnovne šole do univerze in dati učiteljem vseh nivojev v družbi ustrezno mesto.

Preveč se nas še drži kampanjsko reševanje problemov in ko poizkušamo intenzivno reševati probleme znanosti, ne smemo pozabiti tudi na težke probleme naše kulture.

Ce bi se zgodilo, da bom izvoljen, bom imel tedaj dosti skrbi in dela.«

Socialno-zdravstveni zbor

FERDINAND VODE se je rodil 23. julija 1919 v Spodnjem Brniku pri Kranju. Končal je trgovsko akademijo, je zasebni kmetijski proizvajalec. Družbeno politično

se je udeleževal že v stari Jugoslaviji, je član ZKJ od 1944. leta. Več let je odbornik kamniške občinske skupščine, leta 1967 pa je bil izvoljen za poslanca republiškega zbora. Aktivno sodeluje tudi v skupščini republiške skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov kot predsednik izvršnega odbora. **Vi ste eden redkih kmetovalcev, ki so že doslej sodelovali v redu republiške skupščine. Kje so po vašem mnenju vzroki za nezadosten razvoj kmetijstva v naši republiki?**

»Po mojem mnenju je treba iskati krivdo nekaj let nazaj, saj zadnji dve leti ugotavljamo precejšnje pozitivne spremembe. Takrat so namreč mnogi menili, da kmetijstvo ni pomembna panega našega gospodarstva, zlasti je to zadevalo zasebnega kmetijskega proizvajalca. Zame je pomembna ugotovitev v tem, da smo le prišli do spoznanja, da je zasebni kmet tudi proizvajalec in da ima enake pravice kot vsi drugi proizvajalci. Ustanovitev novega odbora za združništvo in kooperacijo pri gospodarski zbornici kot tudi sedanje kandidiranje kmetov na volitvah lahko smatramo kot začetek ponovnega oživljanja našega kmetijstva.«

Kandidacijska konference za rep

Občinska kandidacijska konferenca v Kamniku se je sestala 3. marca 1969. Od 89 na kandidacijskih konferencah izvoljenih delegatov se je konference udeležilo 80 delegatov ali 91 %.

Konferenca je najprej razpravljala o poročilu Boža Matičiča, predsednika občinske konference SZDL o predvolilni aktivnosti in ga v celoti sprejela.

Konferenca je razpravljala tudi o merilih za izbiro najprimernejših kandidatov za poslance. Ta merila izhajajo iz kadrovske načel za kandidiranje odbornikov in poslancev in iz programskih izhodišč SZDL, o katerih so razpravljale tudi krajevne kandidacijske konference in konference v delovnih organizacijah.

Vsi delegati so dobili seznam 47 evidentiranih možnih kandidatov za 5 poslanskih mest, ki so jih predlagale krajevne kandidacijske konference in družbene organizacije ter društva.

Izmed evidentiranih možnih kandidatov so zaradi preobremenjenosti na delovnem mestu, zaradi kandidiranja v občinsko skupščino, študija, bolezni in drugih razlogov odklonili soglasje h kandidaturi naslednji tovariši: Gobec Vinko, Jesenko ing. Bogdan, Keržič Kazimir, Matičič Božo, Artičič Daniel, Bavčar Boris, Ivanetič ing. Jurij, Jenko Matija, Jurančič ing. Iztok, Pristov ing. Miloš, Samec Vlado, Škarja ing. Nande, Švajger Boris, Gorjan Jože, prof. Frbežar Slavko, prof. Jalen Ivan, prof. Justinek Ivan.

Delegati kandidacijske konference so predlagali na listo naslednje možne kandidate za posamezne zборе:

— republiški zbor:

1. Plevl Peter, 1926, ek. tehnik, »Alprem« Kamnik
2. Svetelj Franc, 1933, elek. tehnik, Obk SZDL Kamnik
3. Steh Jože, 1933, politolog, Obk ZKS
4. Vidervol Franc, 1914, upokojenec.

Planinci pregledali svoje delo v minulem letu

V sredo, 12. marca, so se v dvorani nad kavarno zbrali kamniški planinci na svojem rednem letnem občnem zboru. Pregledali so delo društva v minulem letu in si zastavili nove naloge za letošnje leto.

Zbora so se udeležili tudi predstavniki PZS in predstavniki sosednjih planinskih društev. Na začetku zbora so se z enominutnim molkom spomnili lani umrlih društvenih kolegov, nekdanjih pred-

sednikov dr. Trampuža in tov. Divjaka ter Marjana Perčiča, ki se je lani smrtno ponesrečil v francoskih Alpah.

Kamniško Planinsko društvo je bilo ustanovljeno 1893. leta in je bilo prva podružnica prvega slovenskega PD Ljubljana-matica. Po budo za ustanovitev so dali naši čitalničarji, saj je večina prvih članov izšla prav odtod.

Lani so torej praznovali 75-letnico obstoja. Spominsko leto so svečano proslavili, saj so imeli prireditve in srečanja na sporedu skoraj vse leto. Slavnostno sejo so imeli na isti dan in uro in v istih prostorih restavracije Planika kot pred 75 leti. Na tej seji je sodelovalo tudi prvo slovensko pevsko društvo Lira, saj njena ustanovitev sovпада tudi z nastankom Planinskega društva. Udeležili so se tudi slavlja s'ovenskih planincev v Logarski dolini, pripravljali pa so tudi razne izlete in srečanja. Še posebno dobro jim je uspela akademija, ki so jo pripravili v dvorani Doma.

Na občnem zboru so ugotovili, da so bili v preteklem

letu aktivni vsi odseki. Alpinisti so opravili 325 plezalnih vzponov, od tega 42 zimskih, vendar so ugotovili, da se jim optimizem, s katerim so začeli delo, ni povsem izpolnil. Uspešno so izvedli plezalno šolo na Starem gradu, ki se je udeležilo 15 mladincev. Sodelovali so tudi pri tečajih in akcijah GRS, ki ima v svojih vrstah 11 izrednih članov, 13 aktivnih in 6 pripravnikov. Reševalci so morali največkrat posredovati prav na smučiščih, vendar bodo morali poskrbeti za izboljšanje zimske opreme.

Gradbeni odsek je v preteklem letu malce zakasnil z gradnjo tovarne žičnice in doma na Kamniškem sedlu. Za izdelavo obeh objektov, ki jih bodo začeli letos graditi, bodo po predvidevanjih porabili blizu 150 milijonov SD. Nujno bodo morali rešiti problem doma na Starem gradu, predvsem pa čimprej urediti okolico in sam dom. V oskrbi imajo tudi dom na Kokrškem sedlu, vendar se bodo letos usmerili predvsem v prej omenjena domova.

Seveda pa planinci niso pozabili tudi na vzgojo mladih, saj imajo mladinski in

pionirski odsek. V teh dveh odsekih so se usmerili predvsem v predavanja, organizirali pa so tudi precej izletov. Vsekakor je čutiti, da mladinski odsek vse premalo sodeluje z občinsko konferenco mladine in obratno, saj bi z združenimi močmi marsikatero akcijo laže in uspešneje izvedli.

Na zboru so bili vsi mnenja, da tako množična organizacija kot je Planinsko društvo, dobi od odgovornih premalo sredstev za tekoče delovanje.

ToS

Še dva kandidata za gospodarski zbor

Na zborih delovnih ljudi so volivci predlagali še nekatere nove kandidate za gospodarski zbor. Po ugotovitvi občinske volilne komisije sta dobila večino glasov na zborih volivcev delovnih ljudi, ki obsegajo eno petino vseh volivcev v volilni enoti še dva kandidata: RIBAS ing. Slavko, tekstilni inženir v tovarni »Svilanit« ter DROBNIČ Franc, diplomirani ekonomist, zaposlen v »Titanu«. Torej bo občinska skupščina dva poslance za gospodarski zbor republiške skupščine izvolila izmed štirih kandidatov.

RIBAS ing. SLAVKO rojen 3. septembra 1938 v Ljubljani. Po maturi se je vpisal na fakulteto za rudarstvo, metalurgijo in kemijo Ljubljanske univerze, kjer je diplomiral na oddelku za tekstil.

Sedaj je zaposlen kot tekstilni inženir v tovarni Svilanit v Kamniku.

Družbeno politično se je začel udeleževati že v zvezi študentov, sodeloval je na mladinskih delovnih akcijah. Bil je sekretar osnovne organizacije ZK v Svilanitu. Sedaj je član občinske konference ZK in komiteja.

DROBNIČ FRANC je bil rojen 15. oktobra 1935 v Dvorski vasi pri Velikih Laščah. Po maturi na gimnaziji v Kočevju se je vpisal na ekonomsko fakulteto, kjer je diplomiral leta 1961. Leta 1963 se je zaposlil v tovarni Titan, kjer je sodeloval v mladinski organizaciji. Delal je v vodstvu sindikata podružnice, je predsednik delavskega sveta ter član komisije za družbeno ekonomsko odnose in ekonom. politiko pri občinski konferenci ZK. Dve leti je bil član občinskega komiteja ZK.

Kamniški gorski reševalci v akciji

Referenca je izvolila ubliške poslance

— gospodarski zbor:

1. Brank Franc, 1919, VK mizar, »Stol« Kamnik
2. Cerkvenik Danilo, 1927, direktor, Trg. p. »Kočna«
3. Drobnič Franc, 1935, dipl. ekonomist, »Titan« Kamnik
4. Krmavnar Srečo, 1942, KV delavec, »Titan« Kamnik
5. Marcijan Stane, 1921, direktor, »Svilanit« Kamnik
6. Ribaš ing. Slavko, 1938, dipl. ing. »Svilanit« Kamnik
7. Simšič Stane, 1927, direktor, Tovarna usnja Kamnik.

— prosvetno-kulturni zbor:

1. Čebulj ing. Albert, 1918, univ. prof. Kamnik
2. Dobnikar Vinko, 1916, učitelj, Obč. sind. svet
3. Motnikar Ivan, 1930, učitelj, Zav. za usp. inv. mladine Kamnik.

— socialno-zdravstveni zbor:

1. Lukanc Mara, 1925, uslužb., Kom. zav. za soc. zav. Ljubljana
2. Vode Ferdinand, 1919, kmet, Komenda.

O predlagani kandidatni listi so nato delegati tajno glasovali. Kandidat za poslanca republiške skupščine je postal vsak predlagani možni kandidat, ki je dobil več kot polovico glasov prisotnih delegatov. Glasovalo je 80 delegatov. Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

— republiški zbor:

1. Svetelj Franc 51 glasov ali 62,5 %
2. Šteh Jože 42 glasov ali 52,5 %
3. Plevel Peter 30 glasov ali 37,5 %
4. Vidervol Franc 15 glasov ali 18,8 %

Za eno poslansko mesto sta izvoljena prva dva kandidata, ki sta dobila več kot 50 % vseh glasov.

— gospodarski zbor:

1. Simšič Stane 55 glasov ali 68,75 %
2. Cerkvenik Danilo 45 glasov ali 56,25 %
3. Marcijan Stane 28 glasov ali 35 %
4. Ribaš ing. Slavko 28 glasov ali 35 %
5. Brank Franc 22 glasov ali 27,5 %
6. Drobnič Franc 20 glasov ali 25 %
7. Krmavnar Srečo 16 glasov ali 20 %

Za dva poslanska mesta v gospodarskem zboru sta bila izvoljena prva dva kandidata, ki sta dobila preko polovico vseh glasov.

— prosvetno-kulturni zbor:

1. Dobnikar Vinko 60 glasov ali 75 %
2. Čebulj ing. Albert 41 glasov ali 51,25 %
3. Motnikar Ivan 18 glasov ali 23,75 %

Za eno poslansko mesto v prosvetno kulturni zbor sta bila izvoljena prva dva kandidata, ki sta dobila preko 50 % vseh glasov.

— socialno-zdravstveni zbor:

1. Vode Ferdinand 75 glasov ali 93,75 %
2. Lukanc Mara 24 glasov ali 30 %

Za eno poslansko mesto je bil izvoljen prvi kandidat, ki je dobil preko 50 % vseh glasov.

Kandidacijska konferenca je soglasno predlagala bodoči občinski skupščini, naj za svojega predsednika ponovno izvoli tov. Vinka Gobca. O tem predlogu so razpravljale tudi vse krajevne kandidacijske konference in zbori volivcev ter ga v celoti podprli.

Do zaključka redakcije še nismo prejeli podatkov o dodatnih kandidatih za poslance, ki so jih predlagali zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah. Na kandidatno listo pride namreč vsak kandidat, za katerega so zanj glasovali volivci na zborih, ki obsegajo eno petino vseh volivcev v volilni enoti.

Naš pogovor

Ob 50-letnici Solidarnosti

Letos praznuje kamniško delavsko prosvetno društvo Solidarnost 50-letnico svojega obstoja. Ni naključje, da ta obletnica sovpada z enakim jubilejem KPJ in delavskega gibanja nasploh. Solidarnost namreč sodi med najstarejša slovenska delavsko prosvetna društva. Iz vrst tega društva sta bili tudi prvi žrtvi okupatorja na Kamniškem — Dominik Mlakar in Tone Miklavčič, kasneje pa še mnogi borci in aktivisti.

Med ustanovitelji društva je bil poleg Franceta Kosiča, Franca Kramarja, Malija Janeza in drugih tudi Franc Zabrezovnik iz Olševka. Du-

ša društva pa je bil Franc Vidmar-Ciber, ki je po vrnitvi iz Rusije 1920. leta postal pevovodja in vodil zbor, kasneje pa godbo Solidarnosti vse do leta 1941, ko je padel kot eden prvih talcev pod streli okupatorja.

72-letnega nekdanjega zidarja Franca Zabrezovnika, ki je bil nekaj časa tudi predsednik društva, smo zaprosili za kratek pogovor.

Kaj nam lahko poveste o ustanovitvi društva, pri katerem ste sodelovali?

Ce se prav spomnim, je bilo to spomladi 1919. leta, ko smo se zbrali v sobi pri Cveku v Kamniku, kasneje je bila tam trgovina pri Slat-

narju. Kar okrog 50 pevcev, pretežno delavcev iz kamniških tovarn pa tudi od drugod je štel naš zbor. Najprej je zbor vodil neki Bezeg, ki pa je bil star že čez 70 let. Ko se je iz Rusije vrnil Franc Vidmar, je zbor šele prav zaživel.

Se spominjate koga od prvih pevcev v tem zboru, ki še živijo?

Teško bi se spomnil po tolikih letih. Vem le za Bruna Kramarja iz Kamnika, za Malija Janeza in njegovi sestri iz Podgorja, pri Drinarju se reče po domače.

Kje pa ste bili zaposleni takrat, ko je nastajala Solidarnost?

Delal sem kot zidar pri neki firmi v Zagorju. Seveda sem se moral na pevske vaje voziti v Kamnik. Toda to ni bila nobena ovira. Takrat smo bili navdušeni in ponosni, da imamo svoje društvo.

Je bil pevski zbor edina dejavnost društva pred vojno?

Ne, takoj smo ustanovili tudi knjižnico, kasneje pa tudi tamburaški zbor, godbo in dramsko družino. V majhni dvoranici na Grabnu je bila vsako nedeljo dopoldne odprta knjižnica, tu smo imeli pevske nastope, predavanja in sestanke.

Vendar nastopi doma verjetno niso bili edini?

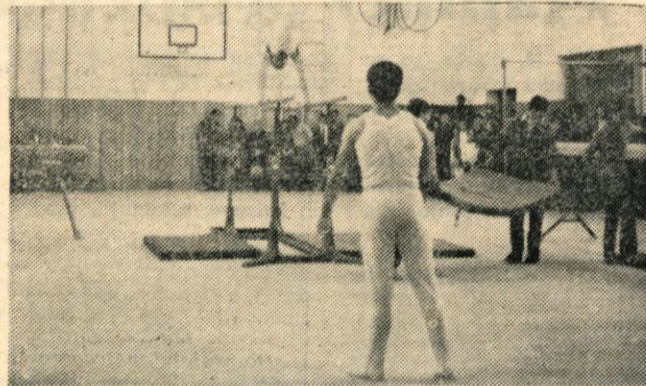
S koncerti delavskih pesmi smo nastopali na Jesenicah, v Zagorju, v Hrastniku, v Gornjem Gradu, v Mozirju in drugod. Skoraj na vsakem delavskem shodu je bilo slišati našo pesem. Vsako leto 1. maja smo prepevali v Kamniški Bistrici revolucionarne pesmi. Takratnemu režimu smo bili trn v peti. Zato je bila Solidarnost večkrat razpuščena, prvič ob uveljavitvi Obznane leta 1920.

Ali ste sodelovali tudi v dramski družini?

Dramska družina je leta 1932 uprizorila Cankarjevega Hlapca Jerneja, s katerim smo nastopili na dvorišču pri Krulovcu na Duplici (sedaj restavracija Stol). Tudi Mojskričeve Rdeče rože smo igrali na Duplici. Spominjam se še, da smo uprizorili tudi Matička. Hlapca Jerneja je takrat igral Tone Sturm, ki je tudi vodil dramsko družino.

Kaj vam je iz delovanja Solidarnosti med obema vojnama ostalo najbolj v spominu?

Vsekakor navdušenje in zagretost članov Solidarnosti, ki ga takratni režim niti s prepovedmi delovanja, niti s preganjanjem in zapiranjem članov ni mogel zatreti. Še posebno pa mi je v spominu veličastna proslava 20-letnice društva leta 1939, ki se je razvila v pravo delavsko manifestacijo. Ves Kamnik je bil v zastavah. Sodelovali so mnogi pevski zbori iz drugih krajev.

V novi telovadnici pri zdravstvenem domu je zaživila tudi dejavnost telesnovzgojnega društva Partizan. Mladina in odrasli se pod vodstvom vaditelja srečajo tu vsako sredo in petek zvečer ter v nedeljo dopoldne. TVD Partizan Kamnik vas vabi v svoje vrste!

Po delu šport in razvedrilo

Tak je bil naslov zabavno glasbene oddaje, ki jo je v petek, 14. marca, v veliki dvorani Doma pripravil mladinski aktiv podjetja Alprem. Mladinci so se na to skrbno pripravljali že nekaj mesecev in zato uspeh ni izostal. Oddaja, kakršne v Kamniku že dolgo ni bilo! Oddaja, ki je privabila toliko gledalcev, kot redka oddaja doslej, saj se jih je zbralo skoraj 1000! Do zadnjega koticčka je bil izkoriščen najmanjši prostor v dvorani.

Na odru so imele Bele vrane razstavljene svoje ojačevalce in instrumente in Vrane so tudi začele oddajo. Prvič so se predstavile dokaj zahtevni kamniški publiki, ki jih je dobro sprejela, saj kakor vemo, nismo preveč navdušeni nad »tujimi« ansambli. Bele vrane so igrale pretežno del večera, saj so spremljale tudi pevce zabavnih melodij: Ireno Kohont, Jožico Svete in Petra Dimitrijeviča. Pevci so na poslušalce naredili dober vtis in navdušenje se je le s težavo pogojevalo. Prav tako je bilo tudi, ko so se občinstvu predstavili domači Kamnikiti. Napak bi bilo namreč, če bi organizator na domači ansambel povsem pozabil. V začetku niso bili prav nič preveč eksplozivni. Najbrž jih je skrbel kritika članov Belih vran, na katerih ojačevalce so imeli priklopljene svoje instrumente. Ali pa so se s težavo vživel v tako številno domačo publiko?

Zapravljivički — narodnozabavni ansambel je prijetno poživil celotno oddajo in najbrž še posebno starejše obiskovalce. Posebno živahen je bil vodja Stegen, ki zna še tako veliko tragiko spreobrniti v humoresko. Med igranjem in petjem pa stana napovedovalca Kamničana Nataša Dolenc in prav tako v Kamniku znani Marjan Kralj predstavljala najboljša slovenske in kamniške športnike.

Najboljšega športnika v minulemu letu so določili tako, da so prej poslali po mladinskih aktivih anketo. Tretje

mesto je pripadlo smučarju Franciju Pernetu, drugo mesto je zasedel rokometiš Miha Prosen, nagrado za najboljšega športnika, ki jo je podelila občinska skupščina, pa je prejel nogometiš Mali Marjan, ki je trenutno v JNA.

Seveda pa se je marsikdo spraševal, če so na najboljšega (ki je najbrž najboljši) pozabili. Morda se bodo najboljšega kamniškega dirkača z motorji spomnili na eni prihodnjih oddaj?

Za domačimi športniki so se predstavili najboljši slovenski. Prvi med njimi je bil znani plavalec Dani Vrhovšek, ki je začel tekmovali 1956. leta prav v našem olimpijskem plavalnem bazenu.

Marjana Lubej je navdušila občinstvo s svojim športnim izrazom, nikakor pa ni želela dajati nikakršnih izjav o svoji kolegici Veri Nikolič.

Svetovno hokejsko prvenstvo je bilo že končano in še vsi smo imeli pred očmi našega najboljšega hokejista, ki smo ga tekmo za tekmo gledali na televizijskih zaslonih. In že je tu na odru stal Albin Felc. Skromen kot je, je govoril o svojih začetkih drsalne in hokejske kariere, o svojih uspehih in načrtih...

Nato pa se je predstavil naš najboljši telovadec Miro Cerar. Navdušenje je bilo nepopisno. Miro je povedal nekaj o »pozornosti« odgovornih do telovadnega športa, govoril je o svojih uspehih in o trdem delu, ki čaka vsakega vrhunjskega športnika...

Vsi nastopajoči so sprejeli spominska darila na to oddajo, darila pa so jim poklonili tudi gojenci Zavoda za usposabljanje invalidne mladine, kajti celoten izkupiček oddaje je bil namenjen prav njim. Oddaja je vsekakor uspela, posebno če pomislimo, da je to oddaja, ki je prebudila kulturno in zabavno življenje v našem mestu iz dolgoletnega zimskega spanja. Da se le ne bi spet povrnila v tako stanje! ToS

France Zabrezovnik

Prireditve ob 50-letnici ZKJ v Kamniku

Pripravljalni odbor za proslavo 50-letnice ZKJ v naši občini je v sodelovanju z organizacijami in društvi izoblikoval program prireditve in proslav ob tem pomembnem jubileju.

Osrednja prireditev bo svečana akademija v obliki recitala o razvoju delavskega gibanja in zveze komunistov Jugoslavije, ki bo predvidoma 25. aprila v veliki dvorani kina Dom v Kamniku. Posebej slovesno bo proslavljena 30-letnica V. državne konference SKOJ-a, ki je bila 6. avgusta 1939 na Veliki planini. Ob spominskem

obeležju, ki je bilo pred leti odkrito na tem kraju, bo veliko zborovanje, ki se ga naj bi udeležila mladina iz vse Slovenije.

Prireditve ob proslavi 50-letnice ZKJ so že v teku. Pred nedavnim je imel s kamniškimi mladinci razgovor o zgodovini delavskega gibanja tov. Miha Marinko. Preteklo nedeljo pa so mladi kamniški planinci opravili spominski pohod na Veliko planino, kjer so počastili spomin na padle Skojevce ob spominski plošči V. drž. konference SKOJ-a.

— c

Prva Kamničanka v romanu

Obdobje protestantizma v Kamniku še ni do podrobnosti raziskano. Zgodovinski viri pričajo o razgibanem in srditem boju za Lutrove nauke v mestu in okolici. Protestantizem so predvsem podpirali graščaki, pa tudi meščani so se ga navdušeno oklenili. Med meščani je bila posebno goreča privrženka novih nauk vdova po meščanu Stobeju, ki je javno nastopala kot govornica na trgu in v cerkvi.

Pisatelj Anton Koder je leta 1883 v književnem mesečniku Kres objavil obširen roman o Stobejki pod naslo-

vom »Luteranci«. Ker je to prva zgodba o Kamničanki, ki jo obravnavajo v književnosti, objavljamo kratko vsebino tega dela, ki naj nekoliko osvetli dobo v Kamniku, čeprav zgodba o glavnem junaku ni točna.

Mladi kaplan Knafelj, doma iz Smarce, je prvo leto svojega pastirovanja prebil v Kamniku. Bil je vesele in odkrite narave, zato se je zelo priljubil meščanom. Morda je v veseli družbi premalo tehtal besede, zato so ga dolžili, da se nagiba k luteranstvu. Posebno je bil vnet za to, da bi se duhovniki

smeli poročiti. Hudobni jeziki so ga dolžili, da se je prerad smukal okrog lepe vdove Stobe, premožne meščanke, ki se je navdušila za novo vero prav iz želje, da bi se mogla poročiti z zalim kaplanom. Urban Tekstor je prisluhnil govoricam o ljubezni Stobejke in kaplana Knaflja, ki ga je prestavil v Kranj.

Stobejka je v enem letu po odhodu Knaflja pridobila pol Kamnika za novo versko idejo. Upala si je celo na trgu sklicevati jayne shode, na katerih je pridigovala v novi veri. Posebno vneto jo je pri tem podpirala hči Marjeta Selebrin. Za novo vero pa so bili zlasti vneti meščani Simon Voglar, Matija Gorček, Urban Kos in Jurij Kriškar ter občinski pisar Naglič.

Mestni sodnik Gregor Kramar je preganjal luterance, kolikor mu je to dopuščala njegova oblast, zato so se posebej pristaši nove vere ogibali mesta in se na skrivaj sestajali v prostorni Bobkovi hiši v Podgorju. Tu so krščevali otroke in poročali pare. Zgodovinarji imenujejo te sestanke konventikle. Ti so trajali vsaj 10 let. Nadvojvoda Karel je 28. novembra 1564 prepovedal konventikle v Podgorju in za luterance so nastopili žalostni časi preganjanja. Visoko nagrado so obljubili tistemu, ki ovadi luteranca, kdor ga

je pa skrival, je bil ob vse premoženje in na javnem trgu, privezan na steber, izpostavljen javnemu zaničevanju.

V tem je prišla v Kamnik vest, da so v Kranju razgnali luterance in da je njihov priljubljeni kaplan zbežal. Drugi so celo trdili, da je bil ubit, nekateri pa so vedeli povedati, da se je skesal in postal spet katoličan.

V podgorski cerkvi so bili na prvo adventno nedeljo zbrani luteranci in čakali na Knaflja, ki bi imel priti. V tem pa stopi na prižnico lepa vdova Katarina Stobe in začne s svojo čudovito zgovornostjo vneti poslušalce in bičati mláčnost vernikov, ki zaradi osebnih koristi izdajajo vero. Predlaga, da pošljejo odposlanca h Knaflju, ki se skriva kot kočijaž na gradu Strmol pri Cerkljah.

Ko so se nato pri cerkljanskem župniku Svabu, ki je bil na skrivnem luteran, zbrali pridigarji iz okolice, je prišel tudi Knafelj. Stobejka je tožila, kako zapuščena je verska srenja v Podgorju, ker nima duhovnika, Knafelj pa se je neka-ko izmotal, da ženske škodujejo gibanju, če se mešajo v verske obrede. Stobejka je besna planila na svojega nekdanjega ljubince in komaj so ju razdvojili.

Kamniški sodnik je povabil nagrado za tistega, ki bi povedal, kje se skrivajo Knafelj, Stobejka in še drugi vplivni luterani. Knafelj bi skoraj padel v roke kamni-

škim biračem, ko je hotel zbežati z graščakovo hčerko Lavro, ki jo je omrežil. Knaflju se je posrečilo zbežati v Nemčijo, Lavro pa je oče poslal v mekinjski samostan, kjer je še naprej širila luteranstvo. Ljubosumna Stobejka je pred sodiščem pričala proti Lavri.

Povratek Knaflja iz Nemčije je spet pomenil razcvit luteranstva v Kamniku. Maščevalna Stobejka pa kljub temu ni mogla preboleti, da je Knafelj zavrnil njeno ljubezen. Pripravila je zasedo na poti v Radomlje. Ko je nato Knafelj utonil v Bistrici, so ga luterani skrivaj pokopali na pokopališču v Podgorju. Presenetili pa so jih birači in jih nekaj polovili. Stobejka si je v zaporu prezela žile in umrla. Tako je končala znamenita Kamničanka, ena izmed redkih žena, ki jih omenja kamniška zgodovina. Kot pobornica novega gibanja, neustrašna in navdušena govornica, je mnogo prispevala k utrditvi protestantizma v Kamniku.

Pisatelj Anton Koder je zgodbo protestantskega predikanta Jerneja Knaflja po svoje prikrojil. Jernej Knafelj je bil 1567. leta predikant v Kranju, od 1579. ko je bil preganjan, je živel pri graščaku Adamu na Brdu, odšel v Karlovac in se leta 1601 spet vrnil. Bil je dvakrat oženjen. Pisatelj Ivan Pregelj je v romanu »Bogovec Jernej« Knafljevo življenjsko usodo porabil za zgodovinsko ozadje.

I. Z.

Srečanje ob dnevu žena na Lokah

Kot vsako leto je krajevna organizacija zveze borcev Srednja vas v Tuhinjski dolini ob Dnevu žena povabila vojne vdove in matere padlih borcev na prijetno srečanje. Pisan program so pripravili otroci osnovne šole Loke. Za skromno, vendar prisrčno prireditev, ki jih je spomnila na težke dni med NOB, so bile žene zelo hvaležne. H. F.

Proslava dneva žena v Volčjem potoku

Za letošnji 8. marec je odbor SZDL Volčji potok — Rudnik organiziral uspešno proslavo. V Arboretumu so se zbrale žene iz obeh vasi in z zanimanjem poslušale recitacije svojih šolskih in predšolskih otrok.

Po kulturnem sporedu so člani odbora postregli ženam s prigrizkom in dobro kapljico. Žene so bile prijetno razpoložene, tako da se je zabavni del proslave zavlekel kar v noč. Starejše in bolne žene pa so člani odbora naslednji dan obiskali na domu in jim čestitali za praznik.

Novoizvoljeni odbor je pokazal takoj na začetku mandatne dobe veliko volje do dela. A. K.

Dr. Fran Vatovec:

Spomini na Kamnik

Ob sklepu mladinskega seminarja v Kamniški Bistrici 26. januarja letos me je prosil urednik »Kamniškega občana« tov. Franc Svetelj, da bi napisal kaj o svojih vtisih o Kamniku.

»Tov. urednik,« sem odvrnil, »kaj želite pravzaprav, da bi napisal?«

»Karkoli. Časnikar ste. Res ne bo vam težko najti snovi in oblike.«

Prav. S Kamnikom me res vežejo številni in lepi spomini. Predvsem je tu čar, ki ga je narava razkošno poklonila Kamniku in vsej pokrajini v njegovem območju. Sam Kamnik je pravi biser: po svojih naravnih lepotah, privlačni ureditvi, turistično vabljivem miku, po svojih kulturnozgodovinskih spomenikih, gospodarski ustvarjalnosti itd. Res je upravičeno zaslovel kot eno najpomembnejših turističnih žarišč na slovenskih tleh. Izhodiščni dejavnik je tu nedvomno narava. Le predočimo si vrsto teh naravnih lepot v kamniški pokrajini od Kamniške Bistrice in Velike planine pa do Menine planine. Mar nam Kamniška Bistrica ne ustvarja privida zemeljskega raja? Zato sem zmerom, ko je bila priložnost za pogostitev dragih gostov, pomislil na Kamniško Bistrico. O tem v naslednjih izjavanjih kaj več. Mar nam ob takem pisanem prelivanju mikavnosti in privlačnosti ne zazveni v ušesih upravičena ljudska hvalnica: »Slovenska zemlja, zemlja krašna, kristal iz božje roke vzete?«

Kamnik pa je zaslovel tudi po svojih znamenitih sinovih: general in pesnik Rudolf Maister; pesnik in publicist Fran Albrecht; pesnik Anton Medved in pesnik ter časnikar Peterlin-Petruška Radivoj; umetnostni zgodovinar dr. France Stele in drugi.

V stikih sem bil kot časnikar predvsem z generalom Rudolfom Maistrom in s Peterlinom-Petruško. Natančno se spominjam, kdaj sem prvič videl in spoznal markantno podobo R. Maistra. Bilo je med prvo svetovno vojno. Tedaj se je že nagibala v skleпно fazo. Zbrali smo se v kletnih prostorih Narodnega doma v Mariboru. Tu so se sestali najvidnejši predstavniki slovenskega političnega življenja na Sp. Stajerskem: prvi naš svetovljan dr. Pavel Turner, nadalje dr. Fr. Rozina, prof. dr. A. Medved, prof. dr. E. Kovačič, poslanec prof. dr. Karel Verstovšek, major Rudolf Maister, prof. F. Voglar ter več študentov in dijakov. Nam mladim je najbolj ugajal Maistrov nastop. Vedeli smo, da je pesnik. Njegove pesmi so nam bile zelo všeč. Nismo pa slutili, da bo njegov nastop izpričal odličnega govornika. Jedrnata, tehtna, pesniško ubrana so bila njegova izvajanja. Na sestanku je bil govor o propagandi za majniško deklaracijo med mariborskim dijaštvom in o pripravah za prelom z avstroogrsko monarhijo. Njegove oči so med govorom žarele kot oglje.

Drugi stik z generalom Maistrom sem imel v prevratnih dneh po koncu prve svetovne vojne. Dijaki smo se prostovoljno prijavili štabu generala Maistra in Narodnega sveta. Imeli smo priložnost iz bližine opazovati udarne, presenetljive ukrepe generala. Spominjam se neke sobote. Morali smo se javiti v Maistrovem štabu v večernih urah. Vsakdo je dobil strogo zapuno zapečaten pismo, namenjeno okoliškim župnikom. Meni je bilo izročeno pismo za župnika v Kamnici pri Mariboru. Naročeno je bilo, da morajo imeti sporočilo še isto noč, ker je bilo nujno, da ga prečitajo vernikom naslednje nedeljsko jutro.

Prišel sem v Kamnico ponoči. Zbudil sem župnika ter mu izročil Maistrovo pismo. Odprl ga je in mi sporočil, da ga bo naslednje jutro prebral s prižnice.

Zelo močan vtis je napravil general Maister na velikem zborovanju pred Narodnim domom v Mariboru, ko je govoril z balkona po razkroju avstroogrske monarhije. Studentje smo tedaj čustveno razgreti prisluhlnili njegovi ko bron doneči besedi. Njegova govorniška osebnost: učinkovita zunanja podoba; oči kakor oglje žareče; mimika realno usozvočena z rastočo mislijo; govorniška soizrazila, uravnovešana s pesniško mislijo in udarno besedo.

Pozneje, ko sem deloval kot urednik in časnikar v Mariboru, me je general R. Maister kot predsednik tamkajšnje Narodne odbrane večkrat poklical po telefonu. Prosil me je, naj ga obiščem. Večkrat je dejal, da mojim poročilom bolj zaupa kot tistim optimističnim, ki jih je prejemal od mariborskega tajništva Narodne odbrane. Bolj se mu ni bilo mogoče prikupiti ko s pogovorom o prijaznem Kamniku, ki je na tega svojega znamenitega rojaka lahko ponosen.

Druga osebnost, ki sem imel z njo stike, pa je bil pesnik in časnikar Peterlin-Petruška. Dobrodušen »prijateljček«. Kadar koli ga je zaneslo v Maribor, se je oglasil v uredništvu mariborskega večernika »Jutra«, ki sem ga tedaj urejeval. Mahnila sva jo, ko sem opravil svoje delo, navadno h Kapetanoviču v Vetrinjski ulici. Naročil sem zanj poleg rib obilno porcijo solate. Sicer je nakarica to že dobro vedela. Zares je užival ob solati. Najprej jo je »na dušek« pospravil, nato se je lotil rib. Kakor Prežihov Voranc je užival ob dobri, krhki slovenski solati.

S Franom Albrechtom nisem imel posebnih stikov. Prvič sem ga videl in spoznal, ko je bil tajnik teološke fakultete v Ljubljani. Studentje ljubljanske univerze smo ga kot pesnika spoštovali in cenili.

(nadaljevanje prihodnjic)

Mladi Kamničan

Za osmi marec so gimnazijci po šestih letih spet izdali svoje literarno glasilo — Mladi Kamničan. Polnih deset let je izhajal dvakrat ali štirikrat letno, a mu je v šolskem letu 1963-64 zmanjkalo »sape«, ki se mu je je šele letos posrečilo zajeti toliko, da je ponovno oživel.

Ideja o ponovni oživitvi Mladega Kamničana je vzniknila med člani literarnega krožka, ki je tudi šele letos močneje zadiral in zaživel. Mladi literati so sestavili uredniški in tehnični odbor, ki pa sta kmalu naletela na težave. Predvsem gre tu za finančne težave, v katerih se

je znašla šola ob uvedbi novega financiranja srednjih šol. Tako so morali vsebino skriti na štirinajst strani, problem tiska pa rešiti z domačim (gimnazijskim) ciklostilnim strojem, kar je osiromašilo Mladega Kamničana tudi po oblikovni plati.

Strani Mladega Kamničana je napolnilo s svojimi prispevki dvanajst mladih literatov, od katerih jih kar šest pripada najmlajši generaciji. Iz vsebin in iz oblike objavljenih del lahko vidimo, kakšna so prizadevanja in hotenja teh mladih ustvarjalcev. Izmed proznih del izstopajo predvsem: Pismo Sa-

ma Kristana, Ulica Tatjane Jesenko in potopis Doživetje decembrskega dne Mihe Laha. Med pesniškimi ustvarjalci, po objavljenih pesmih sodeč, sodi najvišje Marja Rode s Smešnim klovnom in Umirajočo praprotjo. S pesmijo Balada o nekem spominu pa izstopa, predvsem po oblikovni in izrazni strani, tudi Anči Janežič.

Nedvomno je prva številka Mladega Kamničana, drugo nam obetava aprila, tretjo pa maja, velik uspeh članov literarnega krožka in njihove mentorice, profesorice Romšakove, ki jim je pomagala z nasveti. **P.F.**

Šola za življenje

Občinska konferenca ZMS Kamnik je v mesecu februarju in marcu s sodelovanjem Delavske univerze pripravila ciklus petih predavanj z naslovom Šola za življenje. V ciklus so bila vključena predavanja, ki najbolj zanimajo doraščajočo mladino in ki najbrž nikomur ne bi škodovala, če bi jih poslušal. Prva tema je govorila o problemih od spočetja do poroda, druga o tem, kaj morata vedeti fant in dekle o sebi. Ti dve temi je predavala med. sestra Majda Musek, medtem ko je o mladostni dobi, njenih značilnostih in problemih, mladosti

in ljubezni ter o izbiri življenjskega tovariša predaval prof. Franc Demšar.

Predavanja so bila na Zavodu za usposabljanje invalidne mladine, v Kulturnem domu v Smarci in v dvorani nad kavarno za mestno mladino.

Zalostno je, da je bilo že na prvih dveh predavanjih nad kavarno sorazmerno malo poslušalcev, medtem ko je na tretje predavanje prišel le predavatelj in predstavnica predsedstva mladine, ki ga je sprejela. Videti je, da mladina za tako kvalitetna in draga predavanja, ki bi marsikomu koristila, ni zainteresirana. Marsikdo se upravičeno sprašuje, če bo takšno zanimanje mladine za tako obliko izobraževanja tudi v prihodnje, ko naj bi dobili mladinski klub?

ToS

Kako je bil v Kamniku porabljen samoprispevek občanov?

Plačevalci krajevnega samoprispevka Krajevne skupnosti Kamnik so upravičeni, da zahtevajo ob zaključku leta 1968 obračun dohodkov in izdatkov vplačanega samoprispevka in poročilo ostalega poslovanja krajevne skupnosti.

Da bi svoje naloge v zvezi z uporabo sredstev krajevnega samoprispevka in drugih pripomb občanov plačevalcev samoprispevka čim gospodarnejše reševal, se je celotni Svet in Izvršilni odbor krajevne skupnosti v preteklem letu sestel 18-krat. Na teh posvetih je bilo veliko pripomb in predlogov članov sveta o pravilni porabi sredstev vplačanega samoprispevka, o željah in potrebah občanov v zvezi z neurejenimi cestami, pločniki, o čistoči, javnem redu, javni razsvetljavi in še neurejeni kanalizaciji. Dan je bil vpogled v pravilno in racionalno porabo sredstev »Sklada za urejanje mestnega zemljišča« kakor tudi učinkovitejšo nadzorno službo pri Skupščini občine predvsem na pravilno, strokovno in ceneno izvajanje komunalnih del s sredstvi proračuna in drugih skladov.

Razveseljivo je, da so občani pripravljene sodelovati s prostovoljnim delom ali denarnimi prispevki pri nekaterih delih, ki so namenjena predvsem njihovem okolju ali pa za splošno porabo. Tako so občani Tunjiške ceste prispevali s prostovoljnim delom v vrednosti 15.000,00 din za napeljavo vodovoda. Enako tudi občani Streliške ulice za ureditev ceste in napravo obračališča prispevek 2.400,00 din.

Člani sveta krajevne skupnosti menijo, da bi bili občani vedno pripravljene sodelovati s prostovoljnim delom ali z denarnimi prispevki v določenih nujnih primerih za potrebe svojega okolja, če so opravljena dela resnično strokovno in ceneno opravljena. To načelo naj predvsem velja za sredstva skladov občinske skupščine, to je, da se sredstva uporabljajo namensko s pravilno razdelitvijo. Ni dobro kako stvar obljubiti, a je ne izvršiti, tako občani postanejo nezaupljivi do določenih programov in izvoljenih predstavnikov v razne odbore in svete pri občinski skupščini.

Kaj je kritika in kritiziranje občanov?

Za dobro upravljanje družbenih sredstev je koristna kritika vseh občanov, seveda, če je objektivna in samokritična, upoštevajoč tiste najnujnejše potrebe, ki jih imamo v Kamniku še mnogo.

Pomagati je treba tistemu, ki dela in pošteno misli, za vse enako brez obljub — a zavračati tiste, ki veliko besedičijo, a malo naredijo.

V letu 1968 je nekaj članov krajevne skupnosti obiskalo sosednje krajevne skupnosti, in to, Kranj, Škofjo Loko in Domžale. Lahko trdimo, da imajo nekatere od imenovanih krajevnih skupnosti večje možnosti sodelovanja z upravnimi službami skupščine predvsem v pogledu in soodločanju o namembnosti porabe določenih denarnih sredstev pri komunalni ureditvi samega mesta. Zato ni dobro biti preveč nezaupljiv do krajevne skupnosti, predvsem če je le-ta pripravljena delati v korist vseh občanov.

Krajevnim skupnostim naj bi se dalo več konkretnih nalog v zvezi s komunalno ureditvijo samega mesta.

OBRAČUN DOHODKOV IN IZDATKOV KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA ZA LETO 1968

1. Krajevni samoprispevek

Dohodki	
Gosp. organiz.	442.438,10
Zavodi in ustanove	71.059,63
Kmetijstvo	27.803,24

Obrtniki	24.326,54
Skupaj v letu 1968	565.627,51
Skupaj dohodki kraj. samoprispevka	565.627,51
Prenesena sredstva iz leta 1967	126.915,29
Dohodki skupaj	692.542,80
Izdatki	
Stroški — Perovska brv	5.877,40
Stroški — Cankarjeva cesta	406.129,75
Stroški — Vodovod Jeranovo	11.601,15
Stroški — Jav. razsvet. Drnovš.	2.019,70
Stroški — Kajuhova cesta	8.614,00
Stroški — Jav. razsvet. Kranjska	28.542,00
Prispevek za Tuhinjsko cesto	149.168,95
Skupaj izdatki kraj. samoprispevka	611.952,95
Saldo 31. 12. 1968	80.589,95

Obveznosti:

1. Cankarjeva cesta	50.522,15
2. Vodovod Tunjiška cesta	43.924,65
Neporavnane obveznosti 31. 12. 1968	94.466,80

PROGRAM DELA ZA LETO 1969

Upoštevaajoč, da bo v letu 1969 Krajevni skupnosti Kamnik po odbirku 40% za tuhinjsko cesto ostalo približno 400.000,00 novih dinarjev, so člani Sveta nadzornega odbora Krajevne skupnosti obravnavali program dela za to leto na osnovi prvotnega programa sprejetega ob referendumu. Člani sveta so mnenja, da nekaterih del, določenih v programu, ne bo mogoče izvršiti zaradi premajhnih finančnih sredstev. Tako je v prvotnem programu razširitev Samčevega predora in pa razširitev železnega mostu s hodnikom za pešce. Pri železnem mostu bi bilo najprej potrebno ojačati desni temelj mostu, saj so vidne razpoke, oziroma poglobitve. Verjetno je to posledica premalo vzdrževanih del na jezu Bistrice.

V zvezi z zgoraj navedenimi objektivnimi razlogi Svet krajevne skupnosti predlaga spremenjeni program dela za leto 1969.

Predvidenih dohodkov za leto 1969 je	400.000,00
Program izdatkov:	
1. Kranjska cesta — hodniki, ureditev zelenic javna razsvetljava	170.000,00
2. Otroško varstvo	60.000,00
3. Obnovitev brvi za pešce pri »Svitu« v Mekinjah prek Bistrice	50.000,00
4. Ureditev Mlinščice z zasutjem in ureditev okolice	100.000,00
5. Nepredvidena manjša dela	20.000,00
Skupaj izdatki	400.000,00

In zakaj ravno ukinitve Mlinščice?

Menimo, da je ta starodavni »Sajspoh«, ki je še pred nedavnim časom poganjal vodna kolesa mlinarjem in drugim obrtnikom, sedaj nepotreben. V njem se zbira le vsa mogoča nesnaga in odplake. Tudi odlok o čistoči Kamnika je v tem pogledu brez veljave.

Krajevna skupnost bi s sodelovanjem mejašev Mlinščice skušala to zadevo urediti tako, da bi strugo Mlinščice zasuli, predhodno pa položili vanjo potrebne cevi za odvod hišnih odplak.

O tem predlogu in ostalih spremembah programa za leto 1969 pa naj spregovore volivci na skorajšnjih zborih volivcev.

Takrat bomo volili tudi nove člane Sveta krajevne skupnosti, seveda pa bi bilo dobro, da volimo tiste občane, ki imajo veselje in sposobnost pri izvrševanju programa krajevne skupnosti v korist občanov in dobre komunalne ureditve mesta Kamnika.

Oskar Grzinčič
PRESEDENIK
krajevne skupnosti

Uspela akcija

Občinska organizacija ZM Kamnik se je v pretekli mandatni dobi znašla zaradi večje aktivnosti in pestrosti v izredno težki finančni situaciji. Dotacija občinske skupščine nam ni zadostovala za delovanje mladinske organizacije. Predsedstvo je bilo zato primorano obrniti se na delovne organizacije za denarno pomoč. Vodstva delovnih organizacij, samoupravni organi in družbeno-politične organizacije so nas v celoti razumeli in nam z odobritvijo finančnih sredstev omogočili nemošteno delo.

Predsedstvo občinske konference ZMS Kamnik se ob zaključku nabiralne akcije zahvaljuje za razumevanje delovnih organizacijam: tovarni »Titan«, obrtnemu podjetju »Menina«, podjetju »Kamnike«, Tovarni usnja, živilski industriji, obrtnemu podjetju »Zarja« in trg. podjetju Kočna.

IVAN NARAT

parketarstvo

Velika Lašna 18

Polaganje, brušenje in lakiranje vseh vrst parketov.

Naročila sprejema tudi v Kamniku, Kidričeva 58 vsak dan od 6. do 7. ure zjutraj. Se priporoča.

Tričetr tisočletja kamniške Dobrodelnosti

KAMNISKI ŠPITAL DOBI VIINOGRAD

Friderik Kolovski iz Kolovca pri Radomljah in njegova žena Katarina sta se 6. decembra 1336 zavezala za vse čase (tudi v imenu sina in hčerke), da bo špital dobival na leto po 26 veder vina kamniške mere — (v Kamniku je bil ta čas vsako leto vinski semenj) — iz njihovega vinograda v Hmeljniku pri Novem mestu. Siromaki naj dobivajo vsak petek po pol vedra vina. (Koliko je merilo kamniško vedro, lahko samo ugibamo, vendar bi približno lahko določili njegov obseg na 20 litrov). Kot priča na tem dokumentu se je podpisal tudi Konrad Velikovski iz Velikovca na Koroškem, čigar vdova je 21. novembra 1359 tudi podarila kamniškemu špitalu svojo doto: zemljišče v Slovenski marki in vinograd pri Hmeljniku.

Podoba je, da se nasledniki velikodušnih darovalcev niso vedno držali volila, ker je Vilhelm, vojvoda avstrijski in kranjski, 22. oktobra 1399 naročil grofu Hermanu Celjskemu, glavarju Kranjske, naj poskrbi, da dobijo siromaki v kamniškem špitalu vina, kakor veleva volilno pismo. Prav tako pa je vojvoda Friderik 14. junija 1428 v Gradcu zapovedal Ani, vdovi Nikolaja Galla, da naj daje špitalu v Kamniku po 26 veder vina iz vinograda na Hmeljniku, kakor je volil gospodar Velikovski.

VODJA ŠPITALA — VOLJENI MEŠČAN

Bogati meščan Merchl Stüpl je 6. decembra 1397 izročil oskrbniku špitala in meščanu Lovru Goldschmidu zemljišče v Tunjicah, ki naj ga uživa špital. Odslej na listinah niso več omenjeni kot vodje špitala duhovniki, ampak meščani, izvoljeni in zapriseženi člani mestnega sveta.

Špital je 22. aprila 1426 kupil od meščana Seydla in njegove žene Marjete dve mesnici pred mostom, na koncu sedanje Maistrove ulice. Dobiček od obeh mesnic je seveda šel v špitalsko blagajno. Prav tako je Maks Scheuer, meščan in vodja kamniškega špitala, 25. junija 1455 kupil od ljubljanskega meščana Henrika Stawsaymerja v Zalogu pri Moravčah zemljišče za 68 funtov dobrih dunajskih vinarjev.

Kje je stal špital na Šutni, nam pove listina z dne 27. aprila 1459 v kateri je rečeno, da stoji Marijin oltar v farni cerkvi na tisti strani, kjer se pride iz špitala. V drugi listini od 14. maja 1511 pa je svetni duhovnik Marka Juha prodal hišo in dvor med hišo bratovščine sv. Marije Mag-

dalene na vogalu poleg bolnišnice Luki Smidu in Baltazarju Pečaherju, ključarjema farne cerkve, to se pravi cerkvi. Ta hiša je torej morala stati na mestu, kjer je zdaj župnišče v Kidričevi ulici št. 21, špital pa v podaljšku proti Parmovi ulici, na mestu, kjer je zdaj prehod v Petruškovo ulico.

ŠPITAL Z NAKUPI VEČA PREMOZENJE

Vodje špitala so še kar naprej kupovali zemljišča za špital, ki je imel zato več dohodkov kot stroškov in je presežke lahko porabil za nove nakupe. Tako je meščan in vodja špitala Marka Zalitek kupil 14. oktobra 1488 zemljišče v Črnem potoku in desetinsko pravico do 13 kmetij z dvema celoma. Njegov naslednik Linhart Šipek pa je 4. julija 1477 kupil od ljubljanskega meščana Erazma Pečaherja zemljišče v Zagorici in na Zduši za 164 dobrih ogrskih goldinarjev. Jurij Grmek, meščan in vodja špitala, pa je v tuhinjski Srednji vasi kupil zemljišče za 62 dobro tehtanih ogrskih dukatov goldinarjev od svetnega duhovnika Linharta Šipka. — Od čevljarske zadruge je špital kupil 22. novembra 1495 v Buču v Tuhinjski dolini zemljišče za 44 funtov vinarjev deželne veljave. Vodja »špitala poleg farne cerkve«, (tako je rečeno v listini), je bil tačas Luka Smid. — Baltazar Pečaher je 29. decembra 1520 kupil za špital hišo in dvor na trgu v mestu in vrt pred mestom, ležeč ob luži (na današnjem Trgu talcev), od meščana Henrika Rehbacha (pisano Rechpockha) za 25 ogrskih dukatov goldinarjev. — v Novem trgu pa je vodja špitala Jurij Lasser 17. novembra 1515 kupil od Marka Dobovška za osem funtov vinarjev hišo in dvor.

V poldrugem stoletju je torej špital zelo razširil svojo posest in s tem dohodke. Poleg dohodkov iz vinogradov na Dolenjskem je dobival desetine od zemljišč, ki jih je imel največ v okolici Kamnika in po Tuhinjski dolini.

PRED TURŠKO NEVARNOSTJO SE ŠPITAL PRESELI V SARSTVO MESTNEGA OBZIDJA

Dne 12. maja 1524 so vse premoženje in dohodke bratovščine Naše ljube Gospe vključili v špitalsko ustanovo in s tem povečali njeno premoženje. Jernej Poš, vodja špitala v Kamniku, pa je 9. aprila 1534 potrdil na listini, da je sprejel na posodo od ključarjev farne cerkve Štefana Jelena in Boštjana Šnajderja 20 funtov vinarjev (funt se računa 17 reparjev

in dva vinarja). Obvezal se je, da bo plačal dolg Matiji Knofiču namesto Tomažu Obesibogu. Odposlanci deželnih stanov so 30. junija leta 1556 zaradi zaostalega davka prodali zemljišče kamniškega špitala v Buču v Tuhinjski dolini, ki ga je imel Jurij Navžit in ki je dajalo na leto dva renška goldinarja in 40 krajcarjev, ljubljanskemu meščanu Janezu Gregu za 34 renških goldinarjev.

Mar naj to pomeni, da je špital zašel v finančne težave, ko si je moral leta 1534 izposoditi denar od farne cerkve in so mu leta 1556 prodali zemljišče v Buču, ki ga je bil kupil l. 1495 od čevljarske zadruge? Zato je verjetno, da so se zmanjšali v negotovih časih turških vpadov in kmečkih uporov tudi dohodki kamniškega špitala od zemljišč, ali pa so ponekod sploh izostali. Nikjer nimamo zapisano, če je dovoz vina iz Dolenjske bil vsako leto mogoč. Takrat špital ni bil več na Šutni, ampak se je preselil v izpraznjeno poslopje frančiškanskega samostana v mestu. Samostan so zgradili leta 1495 pri kapelici sv. Jakoba, ki jo je župnik Jurij Hertenfelser podaril frančiškanom. Odlok za zidavo samostana je izdal l. 1493 cesar Friderik III. Protestanski plemiči so v XVI. stoletju hudo nasprotovali frančiškanom, tako da sta leta 1538 ostala v Kamniku samo dva redovnika. Cesar Ferdinand I. je z odlokom dne 16. novembra 1538 razpustil kamniški frančiškanski samostan, leto dni kasneje pa je dovolil, da se v izpraznjeno samostansko poslopje preselijo fara, špital in šola. To je odločil na prošnjo sodnika in mestnega sveta, ki so navajali, da je v nemirnih časih obisk cerkve na Šutni težaven. Frančiškanov skoraj 90 let ni bilo v Kamniku, njihovo premoženje pa je opravljal špital. Cesar Ferdinand II. je 3. maja 1627 spet izročil samostansko poslopje frančiškanom in obenem zapovedal, naj špital in šola preselijo na kako bolj pripravo mesto. Iz tega sklepamo, da se je fara preselila že prej nazaj v Šutno. Šola je še naprej ostala v samostanu, špital pa so preselili v hišo zraven cerkve v smeri proti klancu. Tam, kjer je zdaj presledek med cerkvijo in prvo hišo v Šlandrovi ulici, je že stala hiša ali pa so za špital zgradili novo. Ulica se je zato imenovala Špitalska, ko pa je leta 1804 špital pogorel in ga niso več pozidali, so ulici dali ime Samostanska. Zdaj je to Šlandrova ulica.

I. Z.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Zemeljski plaz v Tunjicah

V Tunjicah je v zimskem času začel drseti v dolino zemeljski plaz, ki je napravil precejšnjo škodo. Ko se cesta, ki vodi iz kamniške strani, razcepi v smer proti šoli in v smer proti Vinjemu vrhu in cerkvi, se je takoj pri prvi hiši, kateri pravijo »pri Zerjavu«, vdrla zemlja štiri metre globoko in odnesla cesto v širini 30 m. Odrezala je Vinji vrh od vsakega prometa in ljudje lahko samo peš hodijo čez senožeti. Sporedno z zgornjo vozno cesto vodi tudi kolovoz mimo ograje sadne plantaže. Tudi to cestišče je zdrselo 60 m navzdol proti dolini. Zemeljski plaz je odnesel v zgornjem delu ves sadni vrt. Tako je 20 m visoka hruška pristala 50 m niže in še stoji pokonci. Rasla bo še naprej, če se zemlja ustali, saj je to zemlja debela okrog 3 m in so vse korenine v njej. Večina starejšega drevja pa se je v tem delu že nagnila, medtem ko mlajša drevesca kar krepko stojijo.

Zemeljski plaz je pretrgal žično ograjo sadnega nasada v širini 30 m in odnesel 15 betonskih stebrov skupaj s širokimi železnimi vrati celih 60 m navzdol. Seveda je odnesel tudi terase z mladimi špalirji jabolk. Terasa je

zdaj stisnil, da so komaj meter vsaksebi.

Kakor je videti, zemlja drsi na gladki laporni podlogi, ki jo namakajo vodni tokovi. Kje je začelo zemljišče drseti? Najprej so opazili razpoko pod hišo. Tu se je cestišče vdrla 4 m globoko. Nekateri bi radi krivdo naprtli uravnavi spodnje-ga dela zemljišča za sadno plantažo. Toda o tem bodo spregovorili izvedenci. Za zdaj moramo ugotoviti, da so že zastavili delo pri gradnji opornega zida, ki naj omogoči gradnjo cestišča. Cesta proti Vinjemu vrhu bo prva skrb pri obnovi. Hiša najbrž ni v nevarnosti, ker je v globini 4 m trd lapor, na katerem bo slo-nel oporni zid. Če hočemo preprečiti drsenje zemlje, bo treba v spodnjem delu uravnati vodni tok, ker se zdaj voda razliva po zemljišču, plaz pa še vedno počasi drsi po gladkem laporju. Vendar je v glavnem že opravil svoje razdiralno delo in podoba je, da se bo zaenkrat popolnoma umiril, ko se zemlja osuši. Koliko je prizadeto sadno drevje v sadovnjaku in v nasadu, pa se bo pokazalo, ko drevje ozeleni. Seveda pa je mlado drevje v nasadu praktično popolnoma uničeno.

Pustna povorka in rajanje naših cicibanov

Kakšno veselje in razigranost naših malčkov, ko so brali: Na pustni torek ob 16. uri na Trgu talcev! Tako malo besedila, a vsi so vedeli, za kaj gre. Koliko skrbi in dela so imele mamice s svojimi malčki!

Res se je na pustni torek ob 16. uri zbralo čez tristo malih maskic, ena lepša od druge, a prav vse lepe.

Sedaj pa v povorko! Da vidite to pestrost! Spredej seveda harmonika, za njo mož z osličkom in za njim maskice. Vso to barvitost in radost pa so poživiljale vesele koračnice.

In gledalci? Skoraj da ni bilo za vse prostora na pločnikih. Veseli so pozdravljali vse maskice in vsako še posebej.

Prvi lepi sončni dan v hudi zimi se je tako v naravi uskladil s sončno radostjo mladih.

Veselja pa še ni bilo konec. Pravo pustovanje se je šele začelo z rajanjem v dvorani Doma. Pa pustni krofi! Kar po mestu je že dišalo po njih. Kako pa tudi ne bi bili dobri, saj jih je dal cici-

banom za nagrado vedno veseli Pust! Kar cedilo se je od ust in jezik se je topil v sladkem. Vmes je pa še udarjala harmonika za ples, pravi ringaraja bil je res...

Tako je bilo pustno praznovanje kamniških cicibanov. Prav vsako leto ga priredi zanje Društvo prijateljev mladine, cicibančki pa se zahvaljujejo in prosijo:

»Ne pozabite na nas drugo leto!«

BM

Kvalitetne sadike

V kamniški drevesnici so imeli za spomladansko prodajo na voljo okoli 3000 kvalitetnih sadik sadnega drevja, največ jabolk priznanih najboljših sort. Večino sadik so oddali že v prvih dneh prodaje. Veliko zanimanja je bilo tudi za hruške moštнице, kupovali pa so jih predvsem posestniki iz okoliških vasi. Obnova sadovnjakov bo tudi za prihodnje leto zahtevala precej novih sadik.

Uspešen nastop kamniških smučarjev na državnem prvenstvu

Z uspešnimi nastopi na tekmovanjih za kategorizacijo in na republiškem prvenstvu si je šest kamniških smučarjev priborilo pravico nastopati na državnem prvenstvu v alpskih disciplinah v Kranjski gori.

Med člani je nastopil Franc Perne, ki pa na težkih progah Vitranca ni uspel ponoviti uspehov z republiškega prvenstva na Krvavcu. V veleslalomu je zasedel 46. mesto, v slalomu pa je moral zaradi padca odstopiti. V smuku zaradi pomanjkanja treninga ni nastopil.

Zelo uspešen pa je bil nastop naših mladincev. Kljub izredno težkim progam, ki jih naši tekmovalci niso vajeni, saj lahko trenirajo le na Veliki planini, kjer pa so proge mnogo prelahke, so doseženi rezultati eden največjih uspehov kamniških smučarjev. Res, da niso posegli v borbo za naslove, toda za pogoje, v katerih deluje kamniški smučarski klub, so rezultati izredni. Vedeti je treba, da klubi investirajo v najboljše tekmovalce toliko, kot znaša celotni proračun našega kluba.

Tekmovanje v slalomu je minilo pod vtisom smrtne nesreče pri tekmovanju članov. Kranjskogorski smuk ne zahteva samo zvrhano mero poguma, ampak tudi znanja in tveganja. Da poguma našim fantom ne manjka, so dokazali prav v smuku, saj so tako kot doseženi rezultati tudi zaostanek za zmagovalcem tu najboljši.

Med mlajšimi mladinci je bil najboljši Bojan Sunkar, ki je zasedel 8. mesto, Marjan Griljc pa je bil 17.

Pri starejših mladincih je bil najuspešnejši Peter Sitar, ki je zasedel 11. mesto, Zarnik pa je bil 16.

Slalom je potekal na znani FIS progi, ki je bila za mladince kar preveč zahtevna, posebno, ker je bila poledenela. Mlajša mladince Sunkar in Griljc sta kljub padcem še popravila svoj plasman. Sunkar je bil odličen 8., Marjan Griljc pa 11.

V konkurenci starejših mladincev je bil tokrat najboljši Zarnik Franc, ki je zasedel 13. mesto, Ivo Griljc je bil

16., medtem ko je bil Peter Sitar diskvalificiran.

V veleslalomu so bili rezultati malo slabši, saj imajo naši tekmovalci premalo treninga na poledenelih progah.

Mlajši mladinec Sunkar je dosegel 19. mesto, kar mu je prineslo izreden uspeh v kombinaciji, kjer je zasedel 5. mesto v državi, s čimer je potrdil, da bo že naslednje leto ob solidnih pripravah lahko posegel tudi po najboljših mestih.

Tudi Zarnik je z 21. mestom v veleslalomu dosegel zelo lep uspeh, saj je v kombinaciji zasedel 6. mesto. Peter Sitar je v veleslalomu dosegel 20. mesto, Ivo Griljc pa se je pri padcu poškodoval in odstopil. Vsekakor je nastop naših mladincev na državnem prvenstvu znova dokazal njihov talent, vendar v sam vrh jugoslovanskega smučanja ob današnjih pogojih ne morejo poseči. Sedanji rezultati so bili za poznavalce razmer več kot presenetljivi.

— sm

Naši pionirji v Kranjski gori in na Zelenici

Alpska šola smučanja, v kateri se 20 kamniških pionirjev pripravlja za nastop na pionirski smučarski olimpiadi 1. 1970, kaže že prve sadove dela. Naši pionirji so dosegli že nekaj lepih uspehov. Najprej so se udeležili tekmovanja za kategorizacijo v Kranjski gori in dosegli svoje najlepše letošnje uspehe. Tekmovanje je bilo v veleslalomu, nastopilo pa je 200 pionirjev iz vse Slovenije.

V konkurenci starejših pionirjev je med 90 tekmovalci zasedel Branko Lavtižar 19. mesto, Marjan Kregar pa 56.

Največji uspeh pa je dosegel med mlajšimi pionirji Mitja Keržič s 7. mestom, še posebno, ker je njegov zaostanek za zmagovalcem prav majhen in mu to zagotavlja dober tekmovalni razred. Doseženi so bili naslednji rezultati:

7. Mitja Keržič	1.03.6 min.
12. Miro Klemenc	1.05.4 min.
19. Miloš Wahl	1.07.5 min.
38. Samo Gantar	1.13.7 min.

Nastopilo je 74 tekmovalcev.

Tudi naši najmlajši pionirji so bili odlični. Med 48 tekmovalci so zasedli naslednja mesta:

9. Tomo Rostan	46.0 sek.
13. Mirko Stele	46.9 sek.
17. Matjaž Reisner	48.8 sek.
19. Mirko Cverle	49.1 sek.

Med mlajšimi pionirkami je bila Nives Bratina 15. s časom 1.27.0 in Alenka Reisner 17. z 1.33.0 minute.

Nastopilo je 27 tekmovalk.

Ta ekipa se je udeležila tudi ekipnega republiškega pionirskega prvenstva na Zelenici. Te proge so bile za naše pionirje pretežke, saj so pričeli s tekmovanji šele letos in zato so bili tudi uspehi slabši. Slaba rezultata naših dveh starejših pionirjev sta našo ekipo spravila ob dobro mesto, saj bi bili drugače gotovo med prvo desetorico. Med starejšimi pionirji je bil Kregar 75., Lavtižar pa 82., med 110 tekmovalci. Veliko uspešnejši so bili mlajši pionirji, saj so med 140 tekmovalci zasedli naslednja mesta:

43. Tomo Rostan	1.07.6 minute
48. Mitja Keržič	1.10.0 minute
55. Mirko Stele	1.15.1 minute
62. Miro Klemenc	1.34.2 minute
73. Janko Podgornik	2.56.5 minute.

Prav gotovo pa ti nastopi obetajo, da bomo čez nekaj let imeli zopet nekaj kvalitetnih tekmovalcev, ki bodo ponovili res lepe uspehe naših mladincev.

— sm —

Tekmovanje na gimnaziji

Medrazredno tekmovanje v orodni telovadbi na kamniški gimnaziji je bilo 21. marca v dveh skupinah. V prvi so bili dijaki prvih dveh razredov, na prvo mesto pa se je uvrstil II. b razred. Med posamezniki so se uvrstili na prva tri mesta: 1. Jože Zver, 2. Srečo Krevs, 3. Miran Ma-

ligoj, med dekleti pa 1. Alenka Gabrič, 2. Vita Pompe, 3. Andreja Možek. V drugi skupini so bili dijaki višjih razredov, na prvo mesto pa je bil 3. a razred. Najboljši tekmovalci so: 1. Janez Jamšek, 2. Janez Novak in 3. Boro Jeraj, med dijakinjami pa 1. Zvonimira Maligoj, 2. Mija Vulkan in 3. Leonida Kos.

Tekmovanje v smučarskih tekih

Nekdaj najbolj popularna smučarska disciplina — smučarski teki, je v Kamniku z odhodom stare generacije kamniških smučarjev povsem zamrla. Temu napornemu športu klub ni mogel nuditi potrebnih pogojev in tekači so bili v Kamniku prav kmalu prava redkost. Ugodne snežne razmere in pa iniciativa bivših smučarjev tekačev je pripomogla da so imeli tudi tekači letos svoje občinsko prvenstvo. Nastopilo je 28 tekmovalcev, ki so bili kljub pomanjkljivemu treningu kos težkim progam. Najzanimivejše je bilo tekmovanje starejših članov veteranov, kjer niso bili pozabljeni »stari računi« in rivalstvo poznane trojice Sunkar — Janežič — Jerin, ki jih je Jerin odločil v svojo korist, hkrati pa dosegel tudi najboljši rezultat na tekmovanju.

Med mlajšimi člani je zanesljivo zmagal Rudi Bič,

med mladinci Kregar in med pionirji Andrej Lanišek. Člani so nastopili na 8 km dolgi progi, mladinci na 4 km in pionirji na 2 km. Proge je trasiral Ivan Sunkar. Uspešno tekmovanje s startom in ciljem pri spomeniku padlih talcev si je ogledalo tudi lepo število gledalcev, ki si takih prireditev še želijo.

Rezultati:
1. Silvo Jerin 15,43, 2. Božo Janežič 16,02, 3. Brane Vavpetič 16,08, 4. Ivan Sunkar 16,21, 5. Jože Janežič 16,30, 6. Jože Vrhovnik 17,58.

Mlajši člani:
1. Rudi Bič 17,50, 2. Milan Sedušak 18,47.

Mladinci:
1. Franc Kregar 20,57, 2. Božidar Rozman 21,08, 3. Janez Zabavnik 21,40.

Pionirji:
1. Andrej Lanišek 13,02, 2. Janez Sunkar 11,05, 3. Milan Zabavnik 14,17.

— sm

Zlata poroka zakoncev Jerin

19. februarja letošnjega leta sta slavila 50-letnico poroke Ivan Jerin, rojen 7. 9. 1889, in Katarina Jerin-Slanovec, rojena 21. 4. 1888. Prijetna domačija ob vznožju Poljan na Tunjski cesti 10, kjer prebivata oba slavijenca, je njun topel dom. Ivan je bil vrsto let občinski delavec, Katarina pa je vodila domačijo. Zato ni čudno, da jo vzorno urejen sadovnjak in majhno polje okoli domačije še vedno navdušuje. Kljub osmim desetletjem sta oba še zmeraj živahna in njune dela vajene roke kar ne morejo mirovati, pravi njun sin Silvo, znani kamniški smučarski tekač.

Obema zlatima slavijencema želimo še mnogo zdravih let.

— sm —

Novi grobovi

V Ljubljani so 25. februarja pokopali 65-letno upokojenko podjetja Modelit Tatjana Zrimškovo. Na zadnji poti so jo spremljali številni Kamničani, člani ZB pa so se poslovili od nje ob odprtem grobu.

Na kamniškem pokopališču, je našel poslednje domovanje upokojeni asistent geologije na ljubljanski univerzi frančiškan p. Janez Zurga. Rodil se je 29. septembra 1885 v Dolnjem Gradišču pri Dolenjskih toplicah. Najprej je bil učitelj v Novem mestu, v prvi svetovni vojni kurat v Galiciji, po vojni eno leto katehet v Mekinjah, nato pa je diplomiral na ljubljanski univerzi iz geologije in je tam ostal asistent prof. Nikitina in prof. Kinterlechnerja do upokojitve leta 1945, ko je v prvem naporu povojne gradnje hidrocentral sodeloval kot geološki izvedenec. Priredil je tudi Fersmanovo knjigo Iz življenja kamnov. V Kamniku je živel od leta 1956.

KAMNISKI OBCAN — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj. — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska CP Gorenjski tisk v Kranju